

Arhitekt dr. Vladimir Brezar

Rođen je u Kranju 1935. godine. Maturirao 1953. potom se u Ljubljani upisuje na Visoku tehničku školu – odjel za arhitekturu. Diplomirao je 1959. a doktorirao 1984. s temom *Kompozitna struktura obodnih konstrukcija*. Godine 1963/64. je bio na stručnom usavršavanju u Birminghamu, Velika Britanija.

Od 1959. do 1973. bio je asistent iz predmeta Stambene zgrade. Od 1973. do 1978. je docent, nakon toga od 1978. do 1988. izvanredni profesor iz predmeta Arhitektonske konstrukcije II. (kasnije Finalizacija i detalji), te Stambene zgrade I. Od 1988. do umirovljenja 2005. je redoviti profesor iz istih predmeta. Tijekom 1992. i 1993. godine predavao je predmet Zgradarstvo na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Mariboru, 1975/76. bio je predstojnik Odjela za arhitekturu a 1984/85. dekan Fakulteta za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani. Godine 1995/96. bio je dekan samostalnog Fakulteta za arhitekturu.

Njegov istraživački, stručni i pedagoški rad pokriva je prije svega područja masovne (socijalne) izgradnje stanova (s naglaskom na funkciju i iskoristivost stana) te građevne tehnologije (prefabrikacija, finalizacija, detalji). Osim toga bavi se i sakralnom arhitekturom. Gaji skiciranje na terenu, poslije umirovljenja bavi se i slikarstvom (izložbe u Sloveniji i u inozemstvu).

Među njegovim izvedenim projektima su stambeni objekti u naseljima u Ljubljani (Štepanjsko naselje, Fužine, Zupančičeva jama) i u Radovljici (Cankarjevo naselje), stambeno- poslovne zgrade u Ljubljani (L1 - Tekstil, L2 – Kolodvor), te crkve sv. Josipa u Ivančnoj gorici i sv. Modesta u Kranju.

Njegove značajnije publikacije su *Kompozitna struktura ovojnih konstrukcij* (disertacija, UL, Ljubljana 1984.), *Finalizacija in detalji* (FA, Ljubljana 1990.), *Stavbarstvo* (Univerza v Mariboru, 1995.), *My IAHS Sketchbook (Moja IAHS skicirka)* (IAHS, Istanbul 2012.), *Traktat o detalju* (FA, Ljubljana 2015.).

Ljubljana, Tromostovje

Njegov jezik je crtež. Riše što vidi oko sebe, riše što zamisli i što bi tek trebalo biti. Na putu skicira; umjesto fotografiranja on dugo opaža, analizira i razumije – ambijent, objekte, prostore, krajobraz ili detalje. Pritom je bitna povezanost između oka, mozga i ruke. Za razliku od fotografije, mozak automatski odvaja nebitno ili ono što smeta (prometni znakovi, ljudi, automobili ...), ostane tek bit izražena u brzom, ponekad kaligrafskom potezu.

Druga vrsta crteža je nacrt. Arhitekt je odgojen baš sa svrhom da zna predočiti stvari, kojih još nema. Tu se rad ne završava samo u slici budućeg objekta, nego slijedi i iscrpna uputa za njegovu realizaciju, sa svim detaljima i opisima. Taj „tehnički“ dio zvanja je za laike doduše teže čitljiv, ali sposobnost čitanja nacrtu je nužan uvjet za tehnička zvanja i njihovu suradnju. I tu je jezik crteža neizostavan.

Treće područje na kojem autor govori crtežom je posredovanje misli, ideja i tumačenja na način, koji je sličan stripu ili ilustraciji. Na znanstvenim susretima svoje nastupe redovito potkrjepljuje projekcijom crtanih, više ili manje konkretnih (iako tu i tamo i više apstraktnih i shematskih) slika. I te, za razliku od fotografija, sačuvaju samo bitno.
vbrezar1@gmail.com